

[Aage Brusgaard]

det ikke lovvurderingsråd, nu hedder det kun et lovråd – så vi vil altså stemme for beslutningsforslaget ved anden behandling.

Men jeg synes, det er værd at nævne, at der kun er tale om et beslutningsforslag. Hr. Ivar Hansen kom med en hel del konkrete spørgsmål, og det mener jeg egentlig ikke vi plejer at gøre under behandlingen af et beslutningsforslag; det er jo bare principperne, vi siger ja til, men derfor kan vi selvfølgelig godt have en hel del forbehold, inden de bliver omsat til lovtekst. Men SF foreslår jo også, at sagen skal lægges over til Præsидiet, som så kan arbejde videre med den, og det vil jo så betyde, at der kommer et lovforslag, og så kan vi begynde at gå ind i detaljerne.

Jeg har også læst brevet fra Lars Nordskov Nielsen til Udvalget for Forretningsordenen, hvor han nævner en hel del ting, som efter hans mening skal belyses nærmere; men det mener jeg ikke der er grund til at gøre her. Jeg har også læst Juristen nr. 3/1993, hvor man bruger en hel del sider på at beskrive, hvad vi skal tage os i agt for, før vi siger ja eller nej. Der er rejst fem konkrete, centrale spørgsmål, som Juristen mener vi skal fordybe os lidt i, deriblandt det, som hr. Ivar Hansen var inde på, nemlig om det skal være et flertal eller et mindretal, der kan spørge om råd. Juristen opstiller den mulighed, at f.eks. 2/5 af Folketingets medlemmer eller 2/5 af et udvalgs medlemmer kan få lov til det, og det synes jeg er en rimelig hensyntagen til mindretallet. Jeg mener ikke, det bør være sådan, at et enkelt medlem kan henvende sig til rådet, det bliver for diffust, der skal være lidt realiteter i det. Men hvis det f.eks. kunne være 2/5, som Juristen foreslår, får mindretallet jo mulighed for at spørge rådet om ting, man er i tvivl om.

Jeg vil ikke bruge mere af min taletid nu; som sagt er der kun tale om et beslutningsforslag, men Fremskridtspartiet er positivt over for tanken og vil gerne gå videre med sagen.

Addi Andersen (CD):

Forslagsstillerne har valgt at ændre nogle enkelte punkter i forhold til det tilsvarende beslutningsforslag, som blev behandlet i sidste samling. I Centrum-Demokraterne er vi enige i disse ændringer, men vi mener ikke, at de er tilstrækkelige til, at forslaget kan accepteres i sin nuværende form, selv om vi mener, det er

en god idé at etablere et lovråd, som er uafhængigt af regeringen og ministerierne.

Den debat, der har været om Justitsministeriets Lovafdeling, ser heldigvis ud til at være ved at ebbe ud, og lad os under alle omstændigheder håbe, at blæsten snart lægger sig helt. Men debatten har skabt en mistillid, som ikke kan undgå at påvirke samarbejdet mellem Folketinget og Lovafdelingen i sager om rådgivning af oppositionen, og oprettelsen af et uafhængigt lovråd er nok det bedste middel til at skabe rene linier og genetablere tilliden til den faglige juridiske vurdering og behandling af oppositionens initiativer.

Men dermed er diskussionen jo ikke slut; det er fortsat et spørgsmål, hvordan dette lovråd skal sammensættes. Når hovedformålet med oprettelsen af et lovråd er at gøre rådgivningen uafhængig af regeringskontorerne, må man sikre, at der ikke ved nedsættelse af et nyt lovråd sker en sammenblanding eller interessekonflikt med domstolene, for så er vi jo lige vidt. Den senere tids debat om dommeres stillingtagen til politiske spørgsmål har vel understreget, at vi må tilstræbe fuldstændig uafhængighed for domstolene, og når repræsentanter for domstolene tilmed beder sig fritaget for at sidde i et sådant lovråd, er det klart, at vi må respektere det.

CD finder derfor, at lovrådet bør have en anden sammensætning, end man foreslår i beslutningsforslaget, således at domstolenes repræsentanter erstattes af en anden gruppe jurister. Det kunne f.eks. tænkes, at der ved sammensætningen af lovrådet i højere grad blev taget hensyn til en faglig specialisering: Enten kunne lovrådet blive bredere sammensat, eller man kunne nedsætte alternative eller supplerende lovråd med særlig viden på specialområder, så der i fremtiden ikke alene skabes sikkerhed for lovrådets uafhængighed, men også for dets faglige viden.

Forslagsstillerne har heldigvis fjernet bemærkningerne om, at ombudsmandsinstitutionen skulle fungere som sekretariat for lovrådet. Også her må vi naturligvis sikre hver eneste institution total uafhængighed, så sammenblanding af interesser undgås. Men et lovråd må naturligvis udstyres med et velfungerende sekretariat, som kan forberede dets sager og sikre, at det kan virke hurtigt og effektivt.